

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: Karin Michaelis Magyarországról

Forrás:

Bp.
(Hely)

1916. IX. 2.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

910.2

Hely

Idő

"1916"

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi háziyomda 1916.

+ Karin Michaelis Magyarországról. Karin Michaelis, a hírneves dán író, poetikusan szép tárcát írt legutóbbi budapesti tartózkodásáról. Többek közt ezeket írja:

— Sokévi távollét után tehát hsmét Budapesten vagyok. Akkor, a béke idején, hidegen hatott rám a város. Durva, viharkorbácsolt jégeső paskolta a sötét utcák kövezetét és ez igaztalanná tett. De most vezekelek. Most háboru van és csodaszép, illatos, isteni tavasz fényében mosolyog rám a gondtalan, zajos város. Az esti órákban érkeztem. A fák roskadoznak nehéz koronájuk lombjainak sulya alatt. Az emberek mosolyogva járnak-kelnek. A Dunában visszatükröződik az égen ragyogó csillagok káprázatos fénye. Mesevilágba léptem, ahol egy nap olyan, mintha száz év volna, mintha csak egy nap surranna át felettünk. Szeretem... igen szeretem ezt a szép várost!

— A magyar szereti hazáját, mindent feláldoz, mindent leküzdő, forró szenvedélylyel — folytatja Karin Michaelis. — A magyar nemcsak szívével, hanem összes, forró érzékeivel tud szeretni. Azért hatalmasodik el rajta a részvét is ama szerencsétlenek iránt, akiket a kegyetlen sors egy pillanat alatt megfosztott hazájuk düvös szépségeinek látásától és csillagtan, örök éjszakára kárhoztatta őket.

Részletesen leírja ezután a vak hősök otthonában tett látogatását s végül fölemlíti, hogy a vakok közt egy szerb tisztet is talált. Ugyanabban a gondos bánásmódban részesül, mint Magyarországi saját fia, sőt talán még gyengédebben is bánnak vele, mert bár fogoly, de ez idő szerint vendégnek tekintik.